

כולה יום אחד, אבל מה יש בו! בעצם, מה לא?
 מקרא מגילה (ברוב עם), משלוחי מנות (נראה מי
 מסתפקת בשניים), מתנות לאביונים (הכי חשוב),
 משתה ושמחה (איפה את בתוכם?), ועוד לא דיברנו
 על התחפושות. פורים מעמת אותנו עם הכנסת
 הקודש אל החול, אבל אל החול הכי חולי שאפשר.
 איך אפשר להוציא קדושה מתחפושות של ליצן והיכן
 פורים נוגע כך עמוק בנשמה עם סעודה רוויה אדי
 אלכוהול? שש נשים מספרות איך הן חוות את פורים
 לא כצופות מהצד

שרה קורלק

טבת ידענה

משתה ושמחה

יש בקבוקי מים

"יהיה פה שמח!!!" מבטיחות הכותרות, "פורים כזה עוד לא ראיתן!!!" הן מדגישות. המודעות המכריזות על מסיבות פורים צועקות כבר מראש חודש, אבל בתכל'ס כל מסיבה מביאה איתה ניחוח אחר ודרך שונה לחגוג את פורים. אחת הסוגיות שנידונות לא מעט בהגיע ליל פורים היא שאלת התבשמות הנשים. פנינו לשתיה רבנית שעומדות בראש מדרשות עם גישות שונות כדי לשמוע מה דעתן.

הרבנית דנה סליי, ראש מדרשת הרובע, מקדימה ואומרת: "פורים הוא חג שאנחנו מאוד מחכות לו, דווקא בגלל המצווה המיוחדת של משתה ושמחה. לקראת פורים יש התכוננות רבה, לימוד על המגילה ועל משמעות השמחה".

מה עושים אצלכן בפורים?

"פורים שלנו חל בשושן פורים. הבנות מגיעות לקריאת מגילה אצלנו בבית, ומיד אחריה יוצאות לריקודים. בשנים הראשונות הריקודים התקיימו במדרשה והיו מיועדים רק לבנות המדרשה, אבל לפני יותר מעשור הבנו שיש צורך עצום לנשים לחוות את פורים במסגרת נשית שבה הן תוכלנה לבטא את השמחה שלהן לא רק כצופות. אז חברנו אל אודהליה ברלין ולהקתה שבכירון ובעומק שלה מרוממת את השמחה, ופתחנו

ומההעמקה שקדמו לפורים. המעטפת של המדרשה מורגשת באווירה".
הריקודים של מדרשת הרובע מתחילים בעשר בלילה ומסתיימים בשלוש לפנות בוקר. "פעם אחת

הרבנית דנה סליי:
ההרקדה מתקיימת באולם השמחות הכי גדול שמצאנו, וגם הוא עכשיו צר מלהכיל את כל הבאות. הדבר המדהים הוא שמעולם לא פרסמנו

במהלך הריקודים יש עצירה לדברי תורה של הרבנית עידית איצקוביץ' ושלי ואז ממשיכים. הרבה פעמים בוגרות אומרות לי: 'גמרנו את פורים בבית, השכננו את הילדים ובאנו לקבל כוחות לשנה כולה'.
איך נשים יכולות לשמוח בפורים בבית?

"יש המון שמחה במצוות של פורים: השמחה בנתינה לאחרים במשלוח מנות ובמתנות לאביונים למי שאין לו או למי שאני רוצה להביע שייכות. אישה בביתה היא חלק מרכזי מהשמחה, הרבה דברים עומדים עליה כמו בכל חג ומצווה. חשוב להתכונן גם בנפש לקראת החג ולשמוח ביכולת שלנו לעשות את דבר ה' בשמחה ובשייכות שלנו לעם ישראל".

את שמחת פורים של המדרשה לקהל הרחב. התחלנו באולם בית-ספרי בירושלים, ומהר מאוד מספר המשתתפות הלך וגדל.
"כיום מגיעות כ-3,000 נשים.

ההרקדה מתקיימת באולם השמחות הכי גדול שמצאנו, ומכיוון שגם הוא עכשיו צר מלהכיל את כל הבאות אנחנו מחפשות מקום גדול יותר. הדבר המדהים הוא שמעולם לא פרסמנו את ההרקדה, ופלא לראות כמה נשים מגיעות רק מפה לאוזן".

מה דעתך על שתייה של נשים בפורים?

"בשתייה יש כוח של שבירה. היא שוברת מחסום פנימי וגורמת

לכוחות לצאת החוצה. לנשים זה פחות שייך, הן לא זקוקות לשתיה בשביל זה. אני לא מתייחסת למושגים של אסור ומותר, כי בתוך חבורת בנות אין בכך איסור. אבל תנועת הנפש של האישה היא שדברים מתגלים במקום של דבקות ושמחה, בלי צורך בשבירה.

"מי שמגיעה להרקדה מרגישה שאפשר להגיע להתרוממות גם בלי לשתות יין. לצורך כך מספיק שמחה, דבקות במילות השירים, דיבוק חברות ועמידה מול הקב"ה. בנות המדרשה מובילות את הריקודים כחלק מהלימוד